

نغمه‌های سید روح‌الله لسان‌طوسی، قاری و تواشیخ‌خوان محله آزادشهر
از مساجد محله تا مرزهای جهان اسلام شنیده شده است

نوا دل‌نواز مادر، سرآغاز یک مسیر نورانی

گوش جهانیان موفق بوده است. با همه این توصیفات، لسان‌طوسی فارغ از تمام آن تریبون‌های بین‌المللی و صدای تشویق‌ها، وقتی به خانه و محله پا می‌گذارد، همان سید روح‌الله ساده‌ای است که قصه‌اش را باید از پشت پرده تواضع و فروتنی شنید.

باد و توانمندی آمیخته با قد است گره خورده است. او هم قاری قرآن است و هم عضوی از گروهی که در دنیای تواشیخ، حرف‌ها برای گفتن دارد. کسب افتخارات استانی و کشوری، همچنین اجراء فضاهای معنوی آن سوی مرزهای سرزمینمان، گواه آن است که او در رساندن زبان مشترک معنویت به

فاطمه سیرجانی‌اصدایش که در فضای صحن و سرای حرم امام رضا^(ع) می‌پیچد، انگار زمان برای لحظاتی از حرکت باز می‌ایستد. همان طنین گرم و آشنایی که حالا از مرزهای جغرافیایی محله، شهر و کشور عبور کرده و به سرزمین‌های اسلامی رسیده است. نام سید روح‌الله لسان‌طوسی، اهل محله آزادشهر،

خانه‌کوچه سرشور قاری پرور بود

به نام هاشم حبیبی راه‌اندازی کنند. این محافل ابتدا صبح جمعه‌ها و بعدا شنبه شب‌ها نوجوانان محله را دور هم جمع می‌کرد. آواز خروجی خوب آن جلسات با مدیریت سعید بیژنی می‌گویی. نخبه‌های قرآنی چون شهید محسن حاجی حسینی کارگر، جواد کاشفی و... که بعدا در زمره قاریان بین‌المللی شدند. از تربیت یافتگان آن جلسات بودند. لسان‌طوسی از جمعه‌های شاد قرآنی، صبحانه دورهمی بعد از جلسه تلاوت کلام وحی و فوتبالی دسته‌جمعی آن روزها که بخشی از خاطرات خوش کودکی و نوجوانی او را رقم زد، می‌گوید.

یک ربع تلاوت در جمع اساتید

دوران نوجوانی سید روح‌الله با طنین آیات قرآن و حضور در جلسات قاریان برجسته گره خورد. از روزهایی می‌گوید که حضور در کنار استادان بزرگ، نه تنها اعتماد به نفسش را بهتر می‌کرد، بلکه انگیزه‌ای مضاعف برای ادامه مسیر به او می‌بخشید. او برکت این مسیر را مدیون آشنایی با مرتضی شرعی نژاد می‌داند که در دوران نوجوانی، نقش راهنما را برای او داشت و مشوقش بود.

روح‌الله لسان‌طوسی می‌گوید: با استاد شرعی نژاد در یکی از محافل قرآنی

سعید بیژنی، استاد قرآنی است که نه تنها در قاری شدن سید روح‌الله که در پیوستن او به گروه تواشیخ نقش پررنگی داشت. آواز روزگار کودکی می‌گوید که در محافل قرآنی خانه پدری استاد بیژنی در کوچه سرشور با چند نوجوان هم‌سن و سال شرکت می‌کرد. همان زمان بود که با چند تن از دوستان تصمیم گرفتند محفل قرآنی کوچکی در خانه یکی از دوستانشان

اجرای گروه تواشیخ امام رضا^(ع) در حرم مطهر - ۱۴۰۳

از خانه به مسجد در سایه قرآن

اوایل دهه ۶۰ یکی از خانه‌های نزدیک به حرم مطهر که عطر نور و کلام خدا در آن موج می‌زد، به دنیا آمد. از همان روزهایی که دست چپ و راستش را شناخت، خانه پدری برایش نه فقط یک سرپناه، که کلاس درس و آموختن بود. مادرش فرجام بانو، قاری قرآن بود. هر شنبه با طنین نجوای قرآنی جلسات زنانه، خانه آن هارنگ معنویت می‌گرفت.

سید روح‌الله در دامان چنین مادری، روح و جانش با کلام وحی گره خورد. این ریشه‌های معنوی، خیلی زود او را در نوجوانی به مسجد امام حسن مجتبی^(ع) در خیابان امام رضا^(ع) کشاند. مسجدی که به گفته خودش «آقای شهید ایران، در سال‌های قبل انقلاب و اوایل انقلاب هر ماه رمضان در آنجا جلسه تفسیر قرآن داشتند».

با پیوستن او به گروه‌های قرآنی هم‌سن و سال، بذریعۀ عشق به کتاب الهی در قلبش به درختی مبدل شد. او تعریف می‌کند: بچه‌تر که بودم، همیشه گوشه چادر مادرم را می‌گرفتم و در جلسات قرآنی که با زنان همسایه راه‌انداخته بود، می‌نشستم. گاهی بدون اینکه معنای کلمات را بدانم با آن هاتکرار می‌کردم و از شنیدن آیاتی که خوانده می‌شد، لذت می‌بردم.